

forslagets Behandling her i Rigsdagen blev der underhaanden, ikke til mig, men til et andet Medlem af Regeringen, gjort en Bemærkning om, at Bankerne maaske alligevel interesserede sig for dette Laan, og Dagen efter, at Loven var vedtaget af Rigsdagen, kom det frem i en Samtale, som jeg havde med Nationalbanken, at der vistnok var en saadan Interesse hos Bankerne. Jeg meddelte da de Betingelser, som jeg mente Laanet kunde overtages paa, deriblandt ogsaa den Deling mellem de lange og de korte Statsobligationer, som blev gennemført, og i Løbet af Dagen fremkom der da gennem Nationalbanken et Tilbud, der svarede til det, jeg havde ment at maatte forlange. Dermed var Laanets Saga for saa vidt ude, idet det nu laa hos Bankerne. At denne Overtagelse ikke kom til Offentlighedens Kundskab, førend Bankerne udbød Laanet, føler jeg mig paa ingen Maade brødefuld over. Jeg var efter min Mening hverken forpligtet eller berettiget til at meddele Offentligheden noget derom, før Bankerne selv havde Tingene i Orden til Udbydelsen. Laanet blev jo udbudt for Statsobligationernes Vedkommende til en Kurs af 93, for Statsgældsbevisernes Vedkommende til en Kurs af 98. Staten fik for Statsgældsbeviserne 97, og for Statsobligationerne 92, det vil sige 1 pCt. mindre end den Kurs, Papirerne blev solgt til, og saa overtog Bankerne alle de Udgifter, der stod i Forbindelse med Laanets Udbydelse og Afhændelse; der var hverken Provision eller Annonceudgifter for Staten ved denne Lejlighed. Efter de Meddelelser, der fremkom i Pressen, blev Resultatet, at i hvert Fald den største Del af Laanet blev tegnet inden Tegningsfristens Udløb; hvorledes det er gaaet med Resten, har jeg ikke haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med.

I den ekstraordinære Rigsdagssamling i Sommer meddelte jeg Oplysninger om, hvorledes Tegningen af Skatkammerbeviser var gaaet. Jeg skal tilføje, at Finansministeriet i den siden da forløbne Tid har haft overordentlig let ved at skaffe sig det fornødne Beløb tegnet; ja, Tilbudene har endog til Tider været saa overraskende rigelige, at der har maattet siges nej til Tilbud paa meget betydelige Summer, da der ikke var Brug for disse. Rentesatsen for de tegnede Skatkammerbeviser er i Sommerens Løb gaaet betydeligt ned; i September Maaned er der afsat Skatkammerbeviser til en Rente af 4 pCt., ja i enkelte Tilfælde endda under 4 pCt. Der er for mig ingen Tvivl om, at det har været en stor Fordel for Staten, at man har ind-

ført dette System med Udstedelse af Skatkammerbeviser. Man har derigennem opnaaet de nødvendige Midler paa Tider, da ikke andre Midler stod til Raadighed, paa betydelig billigere Vilkaar, end Tilfældet vilde have været, hvis man skulde have fortsat det gamle System med Overtræk i Nationalbanken. Og man kan efter min Mening heller ikke se bort fra, at det har været en Fordel for Nationalbanken, at den ikke i den Valutasituation, der har været i det sidste Halvaar, har været nødt til at regne med, at Staten maatte have et Overtræk af en eller anden Størrelse, men har kunnet gaa ud fra, at et saadant ikke blev nødvendigt.

Med Hensyn til Statens Forhold til Nationalbanken i øvrigt vil jeg gerne have Lov at fremhæve, at Tilbagebetalingen af det Laan paa 40 Mill. Kr., som blev optaget til Tegning af Preferenceaktier i Landmandsbanken, skrider godt fremad. Ved indeværende Finansaars Begyndelse var Gælden gaaet ned til ca. 37 Mill. Kr., saaledes som det aflagte Regnskab viser, og i den forløbne Tid af indeværende Finansaar er der yderligere tilbagebetalt ca. 13 Mill. Kr., saaledes at hele Restbeløbet kun andrager ca. 24 Mill. Kr. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Laanet vil være fuldt tilbagebetalt i den Tid, der er forudsat i Valutaloven. Der er en Del Mennesker, som er tilbøjelige til at anse Tilbagebetalingen af dette Laan som en ret ligegyldig Ting. Jeg vedstaar ærligt, at saaledes ser jeg ikke paa Forholdet. Jeg betragter den Afvikling af Statsgælden, som her er paabegyndt, som et betydningsfuldt Skridt, og jeg haaber, at det vil være muligt i de kommende Aar at fortsætte med Nedbringelsen af Danmarks Statsgæld. Det kan være byrdefuldt nok for Befolkningen at deltage i denne Afbetaling, men efter den Række af Laaneaar, som vi har gennemlevet under Krigen og efter Krigen, anser jeg det Tidspunkt for at være kommet, da det gælder om at skaffe Midler til Tilbagebetaling af den stiftede Gæld.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger om indeværende Aars Økonomi for at vejlede Rigsdagen, saa vidt det er muligt, og jeg skal nu gaa over til selve Forelæggelsen af Finanslovforslaget for 1926—27. Om Formen for Finanslovforslaget maa jeg først sige, at det fremtræder principielt i samme Skikkelse, som det blev forelagt i Fjor, saaledes at de Foranstaltninger, der da blev indført med Hensyn til Renteberegninger, rationelle Afskrivninger o. s. v., er de samme paa det Forslag, som nu fore-